

ДОЗВОЉЕНОСТ РЕВИЗИЈЕ У БРАЧНОМ СПОРУ

Правноснажна пресуда донета у брачном спору не може се побијати ванредним правним лековима у делу у којем је донета одлука о поништењу, разводу брака или утврђењу да је постојао основ за развод брака независно од начина на који је суд одлучио о захтеву.

Из образложења:

„Пресудом Окружног суда, одбијена је жалба тужиље и потврђена пресуда Општинског суда којом је одбијен тужбени захтев којим је тужиља тражила да се утврди да постоји основ за развод брака који је закључен дана 23.11.1991. године пред СО К. Између Л. рођене М.М. бивше из С.Р. и туженог Л.С. из К, заведен под бр. 61 у матичну књигу венчаних за 1991. годину, те да се има сматрати да је брак разведен даном доношења пресуде.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужиља је благовремено, преко пуномоћника адвоката, изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04), који се примењује на основу члана 55. став 2. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 111/09), будући да је ревизија против наведене другостепене одлуке изјављена пре 29.12.2009. године, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужиље није дозвољена, јер је изјављена против пресуде против које се по закону не може поднети.

Породични закон прописује да су брачни спорови они који се воде ради утврђивања постојања или непостојања брака, као и за поништење и развод брака.

Одредбом члана 227. став 2. Породичног закона, прописано је да правноснажна пресуда у брачном спору не може се побијати ванредним правним лековима у погледу дела у коме је донета одлука о поништењу или разводу брака.

Сагласно цитираној законској одредби парничне странке у поступку развода брака по његовом правноснажном окончању, пресуду не могу побијати ванредним правним лековима, независно од начина на који је суд одлучио о захтеву.

У конкретном случају спор се води између законског наследника тужиље против туженог, ради утврђења да је тужба поднета од стране правног претходника тужиље ради развода брака са туженим, основана.

Како сагласно цитираној законској одредби ни правни претходник тужиље не би могла изјавити ревизију као ванредни правни лек против одлуке донете у поступку развода брака, то ни њени законски наследници не могу користити ову законску могућност.

Зато ревизија тужиље, у смислу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП, није дозвољена јер је изјављена против пресуде против које се не може изјавити.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одбацио ревизију и одлучио као у изреци на основу члана 404. ЗПП.“

(Сентенца из решења Врховног касационог суда, Рев 3149/10 од 02.09.2010. године, утврђена на седници Грађанског одељења 27.12.2010. године)